RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 219.736 van 14 juni 2012
in de zaak A. 197.826/XII-6364

In zake: Ronald CONINGS
woonplaats kiezend te 3720 Kortessem
Sint-Rochusstraat 11

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
woonplaats kiezend bij
de Juridische cel van de afdeling Advies en
Ondersteuning onderwijspersoneel
kantoor houdend te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15 kamer 1 C 24

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 september 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de kamer van beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs van 12 juli 2010 waarbij de preventieve schorsing bij hoogdringendheid van Ronald Conings wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 juni 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en adjunct van de directeur Frederik Stevens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is sinds 1998 leraar aan het Provinciaal Centrum voor Volwassenenonderwijs Maasland. Sinds 1 januari 2006 is verzoeker er voltijds vast benoemd.

Op 11 maart 2010 schorst de deputatie van de provincieraad van Limburg verzoeker bij wijze van tuchtmaatregel voor een periode van twaalf maanden, met halvering van de laatste bruto-activiteitswedde.

In zitting van 15 april 2010 beslist de deputatie bij hoogdringendheid om verzoeker preventief te schorsen bij ordemaatregel, tot de beëindiging van de procedure van beroep bij de kamer van beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs tegen de schorsing bij tuchtmaatregel voor één jaar. Die beslissing wordt door de deputatie bevestigd op 6 mei 2010 en wordt aan verzoeker betekend met een ter post aangetekende brief, gedateerd 11 mei 2010 maar verstuurd op 12 mei 2010.

Tegen die beslissing stelt verzoeker beroep in bij de kamer van beroep met een ter post aangetekende brief, gedateerd 2 juni 2010 maar verstuurd op 4 juni 2010.

De kamer van beroep verwerpt op 12 juli 2010 verzoekers beroep tegen de preventieve schorsing als laattijdig en onontvankelijk:

> "De beslissing van de Deputatie dd. 6 mei 2010 werd aan de heer Conings betekend met een ter post aangetekende brief dd. 11 mei 2010 maar verstuurd op 12 mei 2010. Het beroep werd ingesteld met een ter post aangetekende brief dd. 2 juni 2010 maar verstuurd op 4 juni 2010.
> Overeenkomstig artikel 67*bis* van het Rechtspositiedecreet, moet het beroep ingesteld worden binnen een termijn van twintig kalenderdagen, te rekenen vanaf de dag na het versturen van de ter post aangetekende brief met de kennisgeving van de preventieve schorsing.
> Daar de kennisgeving aan de heer Conings ter post aangetekend is verstuurd op 12 mei 2010, is de beroepstermijn aangevangen op 13 mei 2010. Het beroep dat namens de heer Conings is ingesteld met een brief die op 4 juni 2010 ter post aangetekend is verstuurd, is buiten de termijn van twintig kalenderdagen ingesteld en is dus onontvankelijk."

IV. Uitbreiding van het voorwerp

4.1. In zijn laatste memorie vordert verzoeker, behalve de nietigverklaring van de initieel bestreden ordemaatregel, ook de nietigverklaring van de tuchtmaatregel van de kamer van beroep van 24 juni 2010, "van alle beslissingen in al mijn procedures gemaakt door het Hof van Beroep", van "alle beslissingen gemaakt door het tuchtcollege van de provincie Limburg en om volledig te zijn alle beslissingen over deze zaak overal".

4.2. De Raad van State heeft geen rechtsmacht om arresten van een hof van beroep te vernietigen; de beslissing van de kamer van beroep over de schorsing bij tuchtmaatregel heeft verzoeker reeds bestreden met andere annulatieberoepen; voorbereidende handelingen van het provinciaal tuchtcollege zijn geen voor vernietiging aanvechtbare beslissingen en de aanvechtbare eindbeslissing in deze zaak is onbetwistbaar reeds aangevochten met het inleidend verzoekschrift; een uitbreiding tot "alle beslissingen over deze zaak overal" is te vaag om ontvankelijk te zijn. Het verzoek wordt in al zijn onderdelen verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

5. Verzoeker voert in het inleidend verzoekschrift twee middelen aan.

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

6. Het eerste middel is "gebaseerd op de schending van de wet van 29 juli 1991 houdende uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna Formele motiveringswet), o.a. de artikelen 2 en 3; De schending van het Decreet van de Vlaamse Regering van 27 april 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, o.a. het artikel 67*bis*; De schending van het Besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 betreffende de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding o.a. de artikele[n] 4 en 7; De schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het motiveringsbeginsel":

> "Doordat de Kamer van Beroep in haar beslissing van 12 juli 2010 het besluit van de deputatie van de provincieraad Limburg van 6 mei 2010, waarbij deze laatste de tweede preventieve schorsing van de heer Conings beaamd, heeft bevestigd;
> Terwijl op grond van de artikelen 2 en 3 van de Formele motiveringswet de beslissing van een administratieve overheid de feitelijke en juridische overwegingen moet bevatten, waarop zij zich steunt, en deze overwegingen ook afdoende moeten zijn; dat deze plicht ook geldt voor een administratieve overheid oordelend in het raam van een georganiseerd administratief beroep;
> Dat op grond van het artikel 67*bis* van het Decreet van 27 april 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding beroep kan ingesteld worden binnen een termijn van twintig kalenderdagen, te rekenen vanaf de dag na het versturen van de ter post aangetekende brief met de kennisgeving van de preventieve schorsing en dit op straffe van verval.
> Dat de Kamer van Beroep zich in haar beslissing baseert op bepalingen die betrekking hebben op de preventieve schorsing, terwijl verzoekende

partij reeds een preventieve schorsing kreeg opgelegd d.d. 12 november 2009 door de deputatie van de provincieraad Limburg en deze werd bevestigd op 26 november 2009; dat krachtens het artikel 7, §3 van het Besluit van 22 mei 1991 er een einde kwam aan de preventieve schorsing op 11 maart 2010 toen aan verzoekende partij een tuchtsanctie werd opgelegd; dat de deputatie van de provincieraad Limburg luidens artikel 7, §3 Besluit 22 mei 1991 enkel nog de mogelijkheid had om de bestaande preventieve schorsing te verlengen.
Dat de preventieve schorsing d.d. 26 juli 2010 gebaseerd is op nieuwe feiten, verwijst naar de reeds opgelegde tuchtstraf en de onderliggende feiten waarop deze steunt.
Dat de bestreden beslissing d.d. 12 juli 2010 nergens spreekt over een verlenging. Uit de bewoordingen van de beslissing kan men niet afleiden dat het om een verlenging van eerder genomen preventieve schorsing gaat.
Dat de bepalingen van artikel 7, §3 Besluit van 22 mei 1991 louter toepasselijk zijn op de bepalingen van eerste preventieve schorsing; dat bijgevolg artikel 7, §3 Besluit van 22 mei 1991 niet van toepassing is op de verlenging van de preventieve schorsing.
Dat hierdoor de bepalingen van artikel 7, §3 Besluit van 22 mei 1991 gelezen moet worden conform de bepalingen van artikel 67*bis* van het Decreet van 27 maart 1991; dat het besluit van de Vlaamse Regering moet overeenstemmen met de wet.
Dat bijgevolg de Kamer van Beroep zich in de motivering van haar beslissing heeft gericht op de bepalingen inzake de preventieve schorsing en niet inzake de verlenging van de preventieve schorsing.
Dat bijgevolg de Kamer van Beroep zich niet kon beroepen op de vervaltermijn van 20 dagen te rekenen vanaf de dag na het versturen van de ter post aangetekende brief met de kennisgeving van de preventieve schorsing.
Dat bijgevolg de Kamer van Beroep het beroepschrift van verzoekende partij niet mocht onontvankelijk verklaren wegens laattijdigheid.
Dat hiermee het motiveringsbeginsel is geschonden."

7. Verwerende partij werpt op dat verzoeker nalaat te vermelden welke termijn dan wel moet gelden. In verzoekers redenering zou het beroep tegen de verlenging van een preventieve schorsing aan geen enkele termijn gebonden zijn en dus steeds ontvankelijk moeten zijn. Dit gaat in tegen het rechtszekerheidsbeginsel en tegen het beginsel dat administratieve rechtshandelingen na verloop van tijd onaantastbaar en definitief zijn.

8. Verzoeker volhardt in de memorie van wederantwoord in zijn middel zoals het uiteengezet is in het verzoekschrift.

Beoordeling

9. Afdeling 2 van hoofdstuk IX van titel II van het toepasselijke rechtspositiedecreet handelt over de preventieve schorsing. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen het opleggen en het verlengen van de schorsing. Verzoeker gaat bijgevolg uit van een verkeerde lezing van de artikelen 67 en 67*bis* van het rechtspositiedecreet als hij meent dat deze geen betrekking zouden hebben op de verlenging van zijn preventieve schorsing. Hetzelfde geldt voor de toepassing van artikel 7, § 3, van het uitvoeringsbesluit.

Verwerende partij beriep zich dan ook terecht op de vervaltermijn van 20 kalenderdagen.

10. Het middel faalt naar recht.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

11. Het tweede middel is "gebaseerd op de schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet; De schending van het Decreet van de Vlaamse Regering van 27 april 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, o.a. het artikel 67*bis*; De schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het rechtszekerheids- en het redelijkheidsbeginsel".

De vervaltermijn begon volgens verzoeker reeds te lopen alvorens de beslissing aan hem ter kennis werd gegeven. Dit maakt een ongelijkheid uit met termijnen in het kader van andere georganiseerde administratieve beroepen. Het Grondwettelijk Hof heeft in verband hiermee al meermaals een schending van het gelijkheidsbeginsel vastgesteld. Indien nodig moet het Hof opnieuw gevat worden om over de grondwettigheid van artikel 67*bis* van het rechtspositiedecreet te oordelen.

Beoordeling

12. Verzoekers kritiek kan niet tot vernietiging leiden. Zoals verwerende partij in de memorie van antwoord terecht opmerkt en door verzoeker niet meer wordt tegengesproken in de memorie van wederantwoord, was zijn beroepschrift immers hoe dan ook te laat ingediend. Aangenomen dat de termijn pas loopt de dag ná die van de kennisgeving -dit is redelijkerwijze, en niet tegengesproken in de memorie van wederantwoord, de dag na verzending en dus een dag later dan in de berekening door de kamer van beroep- dan nog zou de termijn van twintig kalenderdagen verstrijken op 2 juni 2010 en is verzoekers beroepschrift op 4 juni 2010 laattijdig. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij zijn middel, ook niet in zoverre hij vraagt het Grondwettelijk Hof te vatten.

13. Het middel wordt verworpen.

VI. Laatste memorie

14. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend van 26 bladzijden, die evenwel geen enkele reactie bevat op de bevindingen van het nochtans voor hem negatief uitvallend auditoraatsverslag. Verzoeker gaat in de laatste memorie amper in op de voorliggende ordemaatregel, hij bespreekt daarin wezenlijk de hem opgelegde tuchtmaatregel. Die maatregel vormt evenwel niet het voorwerp van huidig beroep, zodat zijn laatste memorie in zoverre niet ter zake is.

Wat de ordemaatregel betreft, formuleert verzoeker in zijn laatste memorie hoe dan ook geen kritiek die te betrekken is op het motief waarom de kamer van beroep zijn administratief beroep heeft verworpen. Zijn beide initieel aangevoerde grieven daartegen zijn hiervóór beoordeeld en verworpen. Als gevolg hiervan staat vast dat verzoeker niet op ontvankelijke wijze het georganiseerd administratief beroep bij de kamer van beroep heeft uitgeput. Hij kan vervolgens ook niet meer op ontvankelijke wijze een annulatieberoep instellen.

Het beroep is in zoverre onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 juni 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,

bijgestaan door

Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Bram Van Thillo **Dierk Verbiest**